

มนต์ขลังสงขลา

วันนี้คณะนักศึกษาศาสนาพระปกเกล้า (ปปร.) รุ่นที่ 3 ยังคงอยู่ในเมืองสงขลา นะครับ

นอกจากจะมีพ่อเมือง คือ **คุณบุญฤทธิ จันทร์เสนาะ** ผู้ว่าราชการจังหวัดหนุ่มใหญ่ไฟแรงซึ่งผ่านงานอย่างโชกโชนในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคใต้ นับตั้งแต่วันแรกที่ผมมีโอกาสทำความรู้จักคุ้นเคยกับท่านเมื่อเกือบ 15 ปีก่อน ขณะที่ยังดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอหาดใหญ่ จนถึงวันนี้วันที่ท่านได้ต่ออายุในตำแหน่งพ่อเมืองสงขลาเป็นครั้งที่สอง เนื่องจากความซื่อสัตย์สุจริตและมีฝีมือในการทำงานแบบเข้าถึงลูกเมืองทุกระดับชั้นรวมกับมนุษยสัมพันธ์ที่ยอดเยี่ยมแล้ว สงขลายังมีมนต์ขลังในอีกหลาย ๆ ด้านอยู่อย่างไม่เสื่อมคลาย

ประการแรกที่ผมสังเกตเห็นก็คือ ความสะอาดสะอาดอันของเมืองที่สดใสเบิกบานด้วยดอกไม้สดดาระดาอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะดอกไม้ฟ้าซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของเมืองแห่งหาดสวรรค์แห่งนี้ก็ว่าได้

หาดทรายของสมิหรานันทอดยาวเลียบบกับถนนไปไกลสุดลูกหูลูกตา ตั้งแต่รูปปั้นนางเงือกน้อยที่แสนจะโรแมนติกไปจนถึงหินก้อนใหญ่ที่ยังไม่มีใครขยับเขยื้อนได้ของเก้าเส้ง

ตำนานเล่าว่า เศรษฐีคนหนึ่งขนเงินทองใส่เรือสำเภามาถึงชายหาดสงขลาเพื่อจะนำไปช่วยสร้างเจดีย์พระธาตุเมืองนครศรีธรรมราช แต่โดนพายุพัดจนเรือแตกอยู่ที่นี้ไม่สามารถไปถึงเมืองนครฯ ได้ จึงนำเงินทองมูลค่าเก้าแสนบาทฝังไว้ที่หัวแหลมริมหาด ปิดไว้ด้วยหินก้อนใหญ่มหึมา แล้วอธิษฐานว่าผู้มิบุญเท่านั้นจึงจะพลิกหินให้เขยื้อนและนำเงินทองเหล่านั้นไปใช้ได้ บริเวณที่ฝังเงินนั้นจึงมีชื่อว่า **เก้าเส้ง** (เก้าแสน) มาจนท้าวทุกวันนี้

ปรากฏว่าไม่เคยมีใครพลิกหินก้อน

นั้นให้ขยับเขยื้อนได้จริง ๆ !

ผมเคยถามว่า ถ้าถ้าเอารถลากคันใหญ่ ๆ ผูกด้วยเหล็กสลิงแล้วดึงด้วยเครื่องจักรลองลากดู น่าจะเขยิบหินก้อนนั้นได้ นะ จะได้พิสูจน์กันเสียที่ว่ามีเงินฝังอยู่จริงตามตำนานหรือไม่

“ลองทุกวิธีแล้ว ไม่ได้ผลหรอกครับ” ผู้รู้ชาวสงขลาท่านหนึ่งหัวร่อกัก “ขนาดเคยเอาเรือรบลากออกทะเลยังไม่สำเร็จเลย จะบอกให้ ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อละครับ...”

อย่างว่าซี ของพรรคนี้ไม่เชื่อก็คงหลุมกันไม่ได้ซะด้วย

มองดูชาวเมืองมาปูเสื่อกินกันอย่างข้าวยากันได้ร่มรื่นมหาดทรายขาวสะอาดกันอย่างมีความสุขแล้ว อดนึกอิจฉาชีวิตที่สามารถอยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติขนาดสัมผัสได้เช่นนี้เหลือเกิน คนกรุงเทพฯ ถ้ามีเวลารว่างลองไปเที่ยวสงขลาดู แล้วจะรู้ว่าชีวิตนี้ยังสดใสใสมาน่าอยู่ยิ่งนัก ถึงแม้ดอกไม้เงินดอกไม้ทองจะดำดินดินอย่างนี้ก็เถอะ

ของดีอีกอย่างหนึ่งของเมืองสงขลาซึ่งเป็นที่รู้จักกันชอบกันมาหลายสิบปีแล้วก็คือ **ยาหม่องวัดแหลมทราย**ครับ

ไปขอซื้อกับพระท่านที่วัดนี้เถอะครับ ท่านทำใส่ถึงน้ำมันใหญ่ ๆ ตั้งเรียงรายไว้รอบกุฏิในวัดแหลมทรายหลายถัง สรรพคุณครอบจักรวาลอย่าให้บอกใครเสีย ขนาดคนเป็นอัมพาตเดินไม่ได้วันวดชาด้วยยาหม่องวัดแหลมทรายเข้าไม่กี่วัน เขาว่าเดินปร๋อได้อย่างน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก (จะแค่เดินได้อย่างเดียว หรือวิ่งไล่คนไข้ได้ด้วย รายงานข่าวไม่ได้บอกไว้)

ใครไปถึงสงขลาแล้วต้องไปหาซื้อให้ได้นะครับ เพราะเดี๋ยวนี้ได้ยินว่าของปลอมเกลื่อนกลาดทั่วประเทศไปหมด เนื่องจากความศักดิ์สิทธิ์ของยาหยิ่งที่ว่า ดังนั้น เมื่อไปถึงที่แล้วก็จงสบายใจว่าได้ยาหม่องวัดแหลมทรายของแท้แน่นอน ไม่ควรเสียโอกาส

สำหรับใครที่ชอบกินเต้าหู้ยี้ พลาดไม่ได้อีกเหมือนกันที่จะต้องแวะซื้อ **‘เต้าหู้ยี้เสวย’** แถบถนนนางงามอันเก่าแก่และเรียงรายไปด้วยตัวตึกสองชั้นทรงโบราณที่เมืองสงขลา ยังคงอนุรักษ์ไว้ อย่างดีนั่นแหละ จำทางไปบ้านที่ขายเต้าหู้ยี้เสวยนี้ไม่ได้เสียแล้ว แต่ถามชาวบ้านแถวนั้นดูเถอะรับรองว่ารู้จักทุกคน

ต้องกินเองถึงจะรู้ว่าของอร่อยนั้นเป็นอย่างไร เนื้อเต้าหู้ยี้เป็นสีอ่อน ๆ ไม่แดงแปริ๊ดเหมือนที่ขายกันอยู่เกลื่อนกลาดรสชาติหอมนุ่มนวลเป็นหนึ่งในไม่มีสองจะเอามากินเปล่า ๆ กับข้าวต้มหรือชอยหอมแดง พริกชี้หนู บีบมะนาวคลุกกับข้าวสวยร้อน ๆ ก็อร่อยจนต้องเก็บเอาไปผืนทั้งนั้น ของดีสงขลาขนานนี้ลูกหลานซุซุกพลัดไม่ได้ด้วยประการทั้งปวง

ถึงตอนเย็นก่อนค่ำ ให้ไปนั่งริมทะเลดูพระอาทิตย์ค่อย ๆ ลับดวงสุ่มทะเลสีคราม มีทิวเขาและนกนางนวลบินรับลมทะเลเย็นชื่นใจเป็นฉากหลัง ที่ร้านชื่อ **‘โพธิ์ทะเล’** เกะยอ

ขนาดชาวใต้ขนานแท้ดั้งเดิมบ้านอยู่ริมแม่น้ำปากพนังไปกินที่ร้านนี้แล้วยังตกตะลึงออกปากว่า “โอ้โฮ ผมมาที่เกะยอนี่นับครั้งไม่ถ้วนแล้ว ไม่เคยรู้เลยว่ามีร้านอาหารสุดโรแมนติกร้านนี้อยู่ที่นี่ด้วย” นั้นแน่ะ

วิธีไปให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสายวัฒนธรรมเกะยอ แล่นตรงไปจนสุดเป็นสามแยกก็ให้เลี้ยวขวา อีกนิดเดียวก็ถึงร้านโพธิ์ทะเลที่ว่านี้ อยู่ซ้ายมือติดทะเล

อาหารทะเลสด ๆ มีทุกอย่างให้เลือกสั่ง ทั้งปลากระพงในกระชัง กุ้งและหอยฝีมือจัดจ้านอร่อยไปเสียทุกอย่าง

ที่สำคัญที่สุดคือ ต้องไปถึงก่อนพระอาทิตย์ตกดินนะครับ แล้วจะรู้ว่าสวรรค์บนโลกนี้มีจริง

e